

PISZCZAŁECZKA (1) sb f

Pierwsze a pochylonej e prawdopodobnie jasne (tak w -eczka).

sg A piszczałeczkę. ◇ [pl A piszczałeczki.]

Sł stp brak, Cn s.v. piszczałka, Linde bez cytatu.

Dem. od „piszczałka” ‘do wabienia ptaków’; fistula Cn: Fistula dulce canit, volucrum dum decipit auceps. [...] Teżci w piŕzczałeczkę ptałznik grawa cudnie/ Gdy ná łow ŕwoy wabi ptałżatká obłudnie. Phil H; [Piŕzczałeczki małz mieć cynowe álbo kościáne/ álbo też kiedy niewola tedy y z piorá. CygMyśl C3; odzywayże ŕie w kuwiek tákim głóŕem iáko Sowá: á gdy przybieży/ tedy odzyway ŕie w máłuczka piŕzczałeczkę ŕikorczańá/ álbo też gębá iáko myłz CygMyśl F2].

W charakterystycznych połączeniach: piszczałeczka cynowa, kościana, z piora; piszczałeczka sikorczana.

JBi